

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **M.P.** , narozený dne ...,
bytem ...
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje,**
sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2016, č. j. 2515/DS/16-6,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 22. 11. 2016, č. j. 2515/DS/16-6 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

odboru dopravy, č.j. 7528/OD-P/16 ze dne 20.5.2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.600,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že výrok prvostupňového rozhodnutí je v rozporu s § 77 zákona o přestupcích, neboť v něm není uveden bodový postih. Dále žalobce tvrdil, že ani z odůvodnění není zřejmá konkrétní forma nedbalosti. Úvahy žalovaného v tomto směru jsou dle žalobce nesrozumitelné a v tomto směru je dle žalobce rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Podle žalobce, pokud lze pouze dojít k závěru o nedbalosti nevědomé a jinou formu zavinění nelze prokázat, nemůže správní orgán konstatovat, že byl přestupek spáchán minimálně z nedbalosti nevědomé, neboť je toto v rozporu se zásadou in dubio pro reo. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26.5.2011 sp.zn. 7 Tdo 448/2010, podle něhož závěr, že obvinění se dopustili jednání v přímém, případně minimálně eventuálním úmyslu, je zcela nesprávný, protože forma zavinění musí být určena jednoznačně. Dále žalobce namítal, že v jeho případě nebyla naplněna materiální stránka přestupku, a to s ohledem na okolní podmínky (nulový provoz, přehledný úsek, dobrá viditelnost), a taktéž s ohledem na nadstandardní brzdový systém vozidla žalobce, který dle jeho tvrzení zkracuje brzdnou dráhu zhruba o polovinu, což navrhoval prokázat vyšetřovacím pokusem a ohledáním věci. Správní orgán podle žalobce vycházel v tomto směru ze skutečností známých mu z úřední činnosti, aniž žalobci umožnil se s nimi seznámit. Dále žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když není zřejmé, na základě čeho dospěl správní orgán k závěru, že se jedná o obec, resp. úsek s rychlostním limitem 50 km/h. Podle žalobce z fotodokumentace vyplývá pochybnost o nejvyšší dovolené rychlosti v místě. Žalobce porovnal místo přestupku na fotodokumentaci s výrokem a došel k závěru, že k měření došlo jinde, než je uvedeno ve výroku, k čemuž navrhoval provést důkaz ohledáním místa. K této námitce a důkaznímu návrhu se podle žalobce žalovaný nijak nevyjádřil. Žalobce rovněž namítal, že ze spisového materiálu nevyplývá, že měření rychlosti bylo prováděno výhradně na místech určených policií a v součinnosti s policií ve smyslu § 79a silničního zákona. Žalobce nově v žalobě namítal, že pochybuje o tom, zda byl použit rychloměr ověřen v souladu s §11 odst. 1 zákona o meteorologii, neboť z žádného podkladu rozhodnutí nelze mít za prokázané, že ke změření žalobce byl užit právě rychloměr, jehož ověřovací list je založen ve spise. Obvykle výrobní číslo rychloměru je na výstupu z rychloměru nebo v úředním záznamu, ale v daném případě tomu však není. Dále žalobce nově namítal, že existuje důvodná pochybnost o tom, zda bylo změřeno právě jeho vozidlo, neboť je patrné ze snímku z měření, že za ním se nachází další vozidlo v témže směru. Je sice pravdou, že záměrný kříž je na jeho vozidle, avšak NSS v rozsudku ze dne 16.1.2013 č.j. 3As 82/2012-27 uvedl, že kříž se objeví až na fotografii a nemusí být vždy v absolutním souladu s bodem tak, jak ho vidí obsluha v době, kdy měření provádí. Konečně žalobce nově namítal nedostatečné odůvodnění uložené pokuty, když správní orgán nepřihlédl ke všem zákonným kritériím a event. zůstal pouze u jejich konstatování, aniž uvedl, které konkrétní skutečnosti a jak hodnotil. Rovněž byla porušena zásada zákazu dvojího přičítání, když správní orgán hodnotil skutečnosti vyplývající přímo ze zákona (zákonné rozmezí pro výměru pokuty) nebo samou skutečnost, že došlo k porušení pravidel silničního provozu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že námitky žalobce, které

uvedl v odvolání, mají charakter procesní obstrukční taktiky, a že je v druhoinstančním rozhodnutí řádně odůvodnil. K námitkám, které nebyly uplatněny v odvolání žalovaný konstatoval, že trvá na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce.

4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 22.3.2016, podle něhož žalobce v tento den ve 14:54 hod. řídil osobní motorové vozidlo BMW RZ: ... v Karlových Varech na ulici Krále Jiřího ve směru k ulici Poděbradská a byla mu v obci naměřena rychlost 59 km/h před odečtením odchyly, a to zařízením ProLaser III. PL-DOK I. Žalobce se do oznámení nevyjádřil, ani je nepodepsal. Podle úředního záznamu Městské policie Karlovy Vary z téhož dne místo, kde bylo měření prováděno, je místem výhradně určeným policií a při měření bylo plně postupováno v součinnosti s policií. Umístění radaru bylo při obřadní síni na ulici Krále Jiřího. Od místa měření ve vzdálenosti cca. 200 m bylo vozidlo zastaveno hlídkou městské policie, přičemž bylo vozidlo strážníkům stále na dohled. Součástí správního spisu je i videozáznam z provedené silniční kontroly. Dále je součástí správního spisu výstup z měřicího zařízení, kterýžto snímek zachycuje zhruba uprostřed vozidlo příslušné RZ se záměrným křížem na přední masce vozidla. Pouze v horním rohu snímku je na snímku další modré vozidlo. Ve spisu založen i ověřovací list k rychloměru výrobní číslo 088/06 s platností do 19.8.2016 pro typ ProLaser III. PL-DOK II.
5. Správní orgán I. stupně dne 6.5.2016 provedl jednání o věci za přítomnosti zástupce žalobce Ing. M.J., který se vyjádřil tak, že k provedení dokazování nemá žádných výhrad a vše je objektivně zjištěno, žádný nový důkaz nenavrhuje, pouze žádá o stanovení lhůty k písemnému vyjádření ve věci. Po jednání zmocněnec převzal usnesení o stanovení této lhůty.
6. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že se žalobce dopustil přestupku z nedbalosti. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu se konstatuje, že do rozhodnutí správního orgánu, tedy do dne 20.5.2016 zmocněnec žalobce nedoložil písemné vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně konstatoval, že z ověřené kopie ověřovacího listu silničního rychloměru je zřejmé, že byl rychloměr jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat pro měření rychlosti silničních vozidel. Jako podklad pro rozhodnutí vzal správní orgán i sepsaný úřední záznam zakročujících strážníků, podle něhož místo, kde bylo prováděno měření, je místem výhradně určeným Policií ČR a při měření bylo plně postupováno v součinnosti s Policií ČR. Dále správní orgán I. stupně vycházel z pořízené fotodokumentace, č. snímku 2590, který prokazuje naměření rychlosti v inkriminovanou dobu na předmětném místě označenému vozidlu. Od naměřené rychlosti byla odečtena povolená tolerance měřicího přístroje plus mínus 3 km/h, tudíž nejvyšší rychlost byla stanovena na 56 km/h. Na snímku je bez pochybností viditelná registrační značka vozidla, které bylo strážníky měřeno. Správní orgán nemá důvod pochybovat o tom, zda bylo možné předmětné měřidlo použít k měření rychlosti vozidel, neboť ověřovací list je platný a měřidlo splňovalo podmínky stanovené meteorologickými předpisy, neboť bylo vystaveno autorizovaným meteorologickým střediskem. V odůvodnění rozhodnutí ohledně výše uložené sankce správní orgán uvedl, že vycházel ze závažnosti přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý zákona č. 361/2000 Sb., vyjádřené sankcí uvedenou v § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona. Přestupku se žalobce dopustil porušením povinnosti řidiče a správní orgán přihlédl zejména k závažnosti přestupku. Rychlost, kterou žalobce jel, zhodnotil správní orgán jako projev nekázně v silničním provozu, neboť při překročení nejvyšší dovolené rychlosti se prodlužuje dráha potřebná k zastavení vozidla, což může vyústit v přímé ohrožení bezpečnosti v silničním

provozu. Formu zavinění zhodnotil správní orgán jako nedbalost nevědomou, neboť žalobce jako řidič věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Ve prospěch žalobce bylo hodnoceno, že v důsledku protiprávního jednání nedošlo k nevratným následkům. Z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že žalobce má čtyři právně relevantní záznamy, a to ze dne 24.5.2013, 3.4.2015 a tato skutečnost byla vzata k jeho tíži, neboť se nejedná o ojedinělé vybočení, a ani dosavadní tresty ho neodradily od dalšího protiprávního jednání. Další přestupky v evidenční kartě nebyly zohledňovány s ohledem na dobu, která od záznamu uplynula. Správní orgán konstatoval, že nedošlo k bezprostřednímu ohrožení ostatních účastníků v provozu na pozemních komunikacích tím, že by bezprostředně hrozila kolize, nicméně nelze než konstatovat, že překročením povolené rychlosti dochází často k dopravním nehodám, která mají zpravidla nejtěžší následky na životech a zdraví. K takovému následku může dojít i tím, že nastane krizová situace, k jejímuž vzniku může dojít nezávisle na vůli řidiče, který překračuje rychlost. V takových případech se pak při překročení rychlosti snižuje možnost krizovou situaci bezpečně vyřešit, neboť se snižuje čas potřebný pro vyhodnocení nastalé situace, správnou reakci a možnosti k odvrácení hrozícího nebezpečí. V případě nehody má rychlost vozidla naprosto zásadní vliv na její následky, zvyšuje se brzdná dráha vozidla, při snížení doby pro reakci k odvrácení hrozícího nebezpečí. Společným zájmem chráněným zákonem (skupinovým objektem) je u dopravních přestupků bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, vyjadřující zájem společnosti na ochraně života a zdraví osob a ochraně majetku. Zájem chráněný zákonem v daném případě je zájem společnosti na tom, aby se provozu na pozemních komunikacích nezúčastnili řidiči, kteří překračují maximální dovolenou rychlost. Místo spáchání přestupku známé správnímu orgánu z pracovní činnosti zhodnotil správní orgán jak místo s velkou frekvencí motorových vozidel i s pohybem chodců, když k přestupku došlo v obci Karlovy Vary na komunikaci ulice Krále Jiřího poblíž domu č. 22 ve směru k ulici Poděbradská. Jedná se o místo, kde se nachází Střední zdravotnická škola Karlovy Vary a nacházejí se zde obytné domy, které jsou rovněž s vjezdy do dvora. Překročením dovolené rychlosti v této koncentraci obyvatel je porušen chráněný zájem, neboť při každé rychlosti nad 50 km/h není řidič schopen ovládat motorové vozidlo takovým způsobem, aby mohl bezpečně reagovat na situace předpokládané vyšší koncentrací silničního provozu v obci. Nebylo sice prokázáno, že by v době spáchání přestupku bylo na místě jiné vozidlo či účastník provozu, avšak s ohledem na popsané místo spáchání přestupku je namístě vycházet z toho, že klidová situace se může v provozu v obci změnit ve velmi rušnou ve skutku krátké době a nezávisle na vůli řidiče překračujícího rychlost. Okolnosti, jež snižují bezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru typickou pro běžně se vyskytující případy přestupků, které by odůvodňovaly závěr, že nebyl naplněn materiální znak přestupku, nebyly v daném případě shledány. Na základě toho byla uložena pokuta ve výši 1.600,-Kč, tedy v dolní polovině zákonem stanovené sazby.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které doplnil až na základě výzvy k doplnění odvolání, a to podáním odeslaným 5.8.2016.
8. V doplnění odvolání žalobce namítal shodné námitky jako v žalobě a dále žalobce navrhl k prokázání svého tvrzení provést vyšetřovací pokus spočívající v tom, že vedle sebe pojede vozidlo žalobce a vozidlo Škoda Felicia, jejíž technický stav bude ověřen na STK. Tato vozidla mají začít brzdít ve stejný moment a tam bude prokázáno, že brzdná dráha vozidla žalobce při rychlosti 70 km/h bude kratší než brzdná dráha Felicie při 50 km/h, neboť

žalobce má instalovány keramické brzdy se závodními perforovanými kotouči. Žalobce navrhl důkaz ohledáním věci k prokázání svého tvrzení stran technického vybavení a kvality brzd svého vozidla. Žalobce ke svému podání přiložil několik fotografií s tím, že se jedná o snímky pořízené na ulici Krále Jiřího, kde mělo dojít podle výroku prvostupňového rozhodnutí ke spáchání přestupku. Podle žalobce tyto snímky ani přibližně neodpovídají místu tvrzenému v rozhodnutí o přestupku s ohledem na jinou šířku ulice, jiné osvětlení či jiné budovy. Žalobce navrhl provést důkaz ohledáním místa ulice Krále Jiřího u domu č. 22.

9. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že ve výroku napadeného rozhodnutí není bodový postih uveden, neboť se jedná o opatření, nikoliv o sankci. K tvrzení, že ve výroku rozhodnutí není forma zavinění a z odůvodnění není zřejmé také, jaká forma zavinění byla shledána, žalovaný uvedl, že pokud se obviněný z přestupku k jednání nedostaví nebo se nedozná, nelze určit, zda se jednalo o ono úmyslné či nedbalostní jednání. Proto je uvedeno minimálně z nedbalosti. Žalovaný dále zopakoval tvrzení žalobce rozporující závěr prvostupňového orgánu, že každé zvýšení rychlosti jízdy znamená prodloužení brzdné dráhy. Žalovaný konstatoval, že žalobce navrhl provést ke svému tvrzení vyšetřovací pokus. Žalovaný připomněl, že dle žalobce je nesprávný závěr prvostupňového orgánu, že místo přestupku je mu známo z pracovní činnosti jako místo s velkou frekvencí vozidel a pohybem chodců. Podle žalovaného žalobce namítl, že správní orgán I. stupně žalobce neseznámil se skutečností známou mu z jeho pracovní činnosti. K tomu žalovaný zkonstatoval, že tyto námitky nesouvisí s meritem věci. K námitce žalobce, že není jasné, na základě jakých skutečností správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že se žalobce nacházel v úseku s maximální dovolenou rychlostí 50 km/h, k tomuto žalovaný uvedl, že žalobce věděl, že se pohybuje v obci, a tudíž měl a mohl vědět, jaká je nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Dále žalovaný znovu zopakoval tvrzení žalobce v odvolání, že k přestupku nemohlo dojít v místě uvedeném ve výroku rozhodnutí a že žalobce toto místo zpochybňuje a požaduje ohledání místa ulice Krále Jiřího. Žalovaný také zopakoval tvrzení žalobce v odvolání, že ze spisu nevyplývá, že měření rychlosti bylo prováděno na místě určeném policií a v součinnosti s ní. K tomu žalovaný poukázal na ustanovení § 2 písm. d) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, podle něhož obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a při plnění dalších úkolů podle zákona se podílí na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že se s námitkami žalobce neztotožnil a považuje je za liché, neboť podstatné pro posouzení protiprávního jednání je řádně zdokumentované zjištění městské policie, která řidiči příslušného vozidla, v příslušné době a na příslušném místě naměřila rychlost jízdy vyšší než 50 km/h. V postupu zmocněnce žalobce shledává žalovaný snahu o obstrukci a účelové jednání s cílem zkomplikovat a zpochybnit zákonnost postupu prvostupňového orgánu. Námitky odvolatele mají podle žalovaného charakter procesní obstrukční taktiky, která je správnímu orgánu známá a svědčí o účelovém obstrukčním chování zmocněnce s cílem směřujícím k zániku odpovědnosti za přestupek. Žalobce je podle žalovaného osoba odborně způsobilá, která musí vědět, jaká je v obci zákonem stanovená nejvyšší dovolená rychlost. Je nezbytné i zmínit, že zmocněnec žalobce se dostavil k ústnímu jednání a do protokolu, který s ním byl sepsán, uvedl, že k dokazování nemá výhrady, vše je objektivně zjištěno a žádný nový důkaz nenavrhuje.
10. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.r.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

11. Žalobu soud zčásti shledal důvodnou.
12. Nedůvodným je žalobní tvrzení o porušení § 77 zákona o přestupcích proto, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí není bodový postih uveden. Jak správně uvedl žalovaný v rozhodnutí napadeném touto žalobou, v případě tzv. bodového postihu se jedná o opatření, nikoliv o sankci ukládanou správním orgánem rozhodnutím o vině a trestu za přestupek.
13. Soud neuznal ani námitku žalobce, podle níž z odůvodnění není zřejmá konkrétní forma nedbalosti, neboť z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí je zřejmý závěr o spáchání přestupku ve formě nedbalosti nevědomé s tím, že žalobce jako řidič věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.
14. Nelze akceptovat ani tvrzení žalobce, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku z důvodů nulového provozu, přehledného úseku, dobré viditelnosti a nadstandardního brzdového systému vozidla žalobce. Žádná z těchto okolností nemůže žalobce vyvinut ze spáchání předmětného přestupku a nelze jimi ospravedlňovat nedodržování pravidel silničního provozu. Správní orgán v tomto směru dostatečně zkoumal naplnění materiální stránky přestupku, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění jeho rozhodnutí, a dospěl ke shodnému závěru jako soud, totiž že v daném případě nebyly shledány zvláštní okolnosti, které by odůvodňovaly závěr, že nebyl naplněn materiální znak přestupku.
15. Také otázka, zda v daném případě bylo měřeno v obci, resp. v úseku s rychlostním limitem 50 km/h, byla dle názoru soudu bez důvodných pochybností prokázána, neboť toto vyplývá z oznámení přestupku sepsaného přímo na místě, kde se uvádí, že bylo měřeno v obci na ulici Krále Jiřího.
16. Zcela novou námitkou žalobce v žalobě zpochybňoval, zda ke změření byl užit právě rychloměr, jehož ověřovací list je založen ve spise. Jelikož je součástí správního spisu platný ověřovací list k rychloměru stejného typu, jaký je uveden v oznámení přestupku, nevznikají dle názoru soudu žádné důvodné pochybnosti o tom, že byl použit právě ten rychloměr, k němuž je ve spise založen ověřovací list.
17. Dále žalobce nově namítal, že existuje důvodná pochybnost o tom, zda bylo změřeno právě jeho vozidlo, neboť je patrné ze snímku z měření, že za ním se nachází další vozidlo v téže směru. Jedná se opět o námitku do skutkového zjištění, která primárně má být řešena v rámci správního řízení, které je řízením nalézacím, nikoli teprve v rámci soudního přezkumu. Proto soud k tomu pouze konstatuje, že z podkladů dostupných ve správním spise, zejména z výstupu z rychloměru nevyplývají žádné důvodné pochybnosti o tom, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce, neboť toto je na fotografii zobrazeno celé, zhruba uprostřed snímku, se záměrným křížem i s čitelnou RZ.
18. Žalobce v žalobě také poprvé namítal nedostatečné odůvodnění uložené pokuty, když správní orgán podle něho nepřihlédl ke všem zákonným kritériím a event. zůstal pouze u jejich konstatování, aniž uvedl, které konkrétní skutečnosti a jak hodnotil. Pro tuto námitku rovněž platí, že pokud žalobce měl v tomto směru pochybnosti, bylo namístě, aby je vznesl již v odvolání, a nikoli teprve v žalobě, neboť úkolem správního soudnictví je přezkum zákonnosti pravomocných správních rozhodnutí, nikoli nahrazování činnosti správních orgánů. Nadto je námitka formulována zcela obecně a není zřejmé, jakou konkrétní přítěžující či polehčující okolnost podle žalobce měl správní orgán opominout.

Dle názoru soudu z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jasně vyplývá, že výši uložené pokuty správní orgán odůvodnil dostatečně, přičemž přihlédl jak k okolnostem polehčujícím (např. že v důsledku protiprávního jednání nedošlo k nevratným následkům), tak i k přitěžujícím (např. že podle evidenční karty řidiče žalobce má čtyři právně relevantní záznamy). I za této situace, kdy žalobce páchal přestupky opakovaně, mu správním orgánem byla uložena pokuta v dolní polovině sazby, tudíž nelze hovořit o nepřiměřeně vysoké sankci.

19. Důvodným není podle názoru soudu ani tvrzení žalobce o porušení zásady zákazu dvojího přičítání, když správní orgán hodnotil podle žalobce skutečnosti vyplývající přímo ze zákona (zákonné rozmezí pro výměru pokuty) nebo samou skutečnost, že došlo k porušení pravidel silničního provozu. Soud k tomu uvádí, že pouze na základě toho, že byly uvedené skutečnosti v odůvodnění rozhodnutí zmíněny, nevyplývá, že by měly konkrétní vliv na výši sankce, neboť nejsou zmiňovány mezi okolnostmi přitěžujícími či polehčujícími.
20. Soud však shledal důvodným tvrzení žalobce o nevypořádání všech jeho odvolacích námitek. Žalobce v doplnění odvolání, stejně jako v žalobě, namítal, že podle jeho názoru ze spisového materiálu nevyplývá, že měření rychlosti bylo prováděno výhradně na místech určených policií a v součinnosti s policií ve smyslu § 79a silničního zákona. Také žalobce tvrdil, že porovnal místo přestupku na fotodokumentaci s výrokem a že k měření došlo jinde, než je uvedeno ve výroku, k čemuž navrhoval provést důkaz ohledáním místa. Jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění rozhodnutí žalovaného, k těmto námitkám, ani k důkaznímu návrhu žalobce se žalovaný skutečně nijak nevyjádřil, proto je napadené rozhodnutí v této části odůvodnění nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
21. Za dostatečné vypořádání odvolacích námitek nelze v žádném případě akceptovat pouhé konstatování v napadeném rozhodnutí, že „v postupu zmocněnce žalobce shledává žalovaný snahu o obstrukci a účelové jednání s cílem zkomplikovat a zpochybnit zákonnost postupu prvostupňového orgánu,“ ani že „námitky odvolatele mají podle žalovaného charakter procesní obstrukční taktiky, která je správnímu orgánu známá a svědčí o účelovém obstrukčním chování zmocněnce s cílem směřujícím k zániku odpovědnosti za přestupek“. V novém rozhodnutí se proto žalovaný bude zabývat i ostatními, dosud nevypořádanými námitkami, které jsou výše zmíněny a které byly obsaženy již v doplnění odvolání.
22. Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 2 úkony právní služby á 3.000,-Kč a 2 režijní paušály á 300,-Kč navýšené o 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 24. srpna 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.